

Υπόθεση T-86/96 R

**Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen
και Harpag-Lloyd Fluggesellschaft mbH**

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής χαρακτηρίζουσα
εθνικό μέτρο ενισχύσεως ασύμβατο προς την κοινή αγορά —
Προσωρινά μέτρα — Αίτημα για να επιτραπεί προσωρινώς η ενίσχυση —
Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων»

Διάταξη του προέδρου του τετάρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 2ας Απριλίου 1998 II - 644

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Λήψη υπόψη της πρόδηλης ελλείψεως νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως — Προβαλλόμενες αιτιάσεις που δεν αποκλείουν την ουσιαστική νομιμότητα της πράξεως — Αποκλείεται

(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 186· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως (Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 186)
3. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Αίτηση επιδιώκουσα να διαταχθεί η Επιτροπή να επιτρέψει προσωρινώς κρατική ενίσχυση — Απορρίπτεται (Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 92, 93 και 186)

1. Ο επείγων χαρακτήρας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την ανάγκη να εκδοθεί προσωρινή απόφαση, προκειμένου να αποτραπεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου. Ο αρμόδιος για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να μετριάσει τις συνδεόμενες με το κριτήριο αυτό απαιτήσεις λόγω του ότι η έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως είναι πρόδηλη, εφόσον, δεδομένου ότι πρόκειται για απόφαση της Επιτροπής δηλούσα το ασύμβατο κρατικής ενισχύσεως προς την κοινή αγορά, όλες οι αιτιάσεις που αναπτύσσονται στην αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων προς στήριξη του *fumus boni juris* της κύριας προσφυγής στηρίζονται σε «ελαττώματα της αιτιολογίας» τα οποία, εκ φύσεως, δεν επιτρέπουν να αποκλεισθεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση ουσιαστικά ευσταθεί από πλευράς του άρθρου 92 της Συνθήκης.

2. Στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου απόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει το πέρασ της κύριας διαδικασίας χωρίς να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

Συναφώς, η απειλή μιας τέτοιας ζημίας πρέπει να θίγει ίδια συμφέροντα του διαδίκου που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου ή, προκειμένου για ένωση επιχειρήσεων, τουλάχιστον, τα συμφέροντα που αυτή καλείται να προασπίξει.

Για να μπορέσει να εκτιμήσει αν η ζημία την οποία προβάλλει ο διάδικος που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου έχει σοβαρό και ανεπανόρθωτο χαρακτήρα, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένες ενδείξεις επιτρέπουσες να εκτιμήσει τις ακριβείς συνέπειες που, πιθανώς, θα προκύψουν από την έλλειψη των ζητούμενων μέτρων.

3. Στο πλαίσιο του συστήματος ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων που καθιερώνουν τα άρθρα 92 και 93 της Συνθήκης, το άρθρο 93, παράγραφος 3, τελευταία φράση, εξασφαλίζει την προστασία του ανταγωνισμού εμποδίζοντας την καταβολή μιας τέτοιας ενισχύσεως προτού η Επιτροπή να έχει βεβαιωθεί ότι αυτή συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Η εξέταση αυτή προϋποθέτει ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, την οποία, συνεπώς, ο αρμόδιος για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων

δικαστής δεν μπορεί να αντικαταστήσει. Επομένως, εφόσον η Επιτροπή έκρινε, στο πλαίσιο της εξουσίας αυτής, μια ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά, ο αρμόδιος για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί, μη υπαρχόντων επαρκών στοιχείων που να

αποδεικνύουν την ύπαρξη απειλής σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, να παρεκκλίνει από την προστασία του ανταγωνισμού όπως αυτή προβλέπεται από τα άρθρα 92 και 93 της Συνθήκης διατάσσοντας την Επιτροπή να επιτρέψει προσωρινώς την ενίσχυση.